
“Gotholàndia. Tota una declaració de principis”

Gotholàndia

Pep Blay

Barcelona: Editorial Montena, 2009

“El món és dels filòlegs i ningú ho sap. Avui dia, el que domina la paraula ho pot aconseguir tot! Per això és tan important llegir. Els llibres són la gasolina del teu cervell. Si no l'utilitzes, es rovella”. Amb aquesta declaració de principis, l'Oncle Fric explica al seu nebot i protagonista de la novel·la, l'Albert, el perquè és tan important llegir. I de fet, Gotholàndia, tal com ha explicat el seu autor, Pep Blay, neix de l'interès per a escriure una novel·la que agradi als xiquets i xiquetes que normalment no llegeixen.

L'Albert es passa tot el dia jugant a videojocs i sembla que no té cap altre al·licient més enllà d'anar passant pantalles. Els llibres i els estudis no estan fets per a ell. La seva mare, farta d'aquesta situació, l'envia durant un estiu amb el seu oncle Fric, un poeta hippy que viu una vida tranquil·la en un poble deshabitat, amb el seu hort i els seus llibres com a companys. Allò que en un principi és un càstig pel xiquet, es converteix en una aventura vertiginosa que obligarà a oncle i nebot a jugar junts i a involucrar els lectors. Pep Blay aposta per una novel·la en què realitat i ficció es fonen en un mateix pla i en què dues generacions, que semblen no tenir res en comú, hauran d'unir forces per a superar tota una sèrie d'obstacles.

Gotholàndia és una reivindicació clara a favor de la literatura popular catalana perquè els nostres mites i llegendes no caiguin en el “Fosc Oblit”, un bosc on “tot aquell que hi cau desapareix de la memòria dels humans. El seu record s'emboira de mica en mica fins que, amb el temps, acaba perdent-se. I quan un mite o una llegenda s'oblida, deixa d'existir. Mor.” Així doncs, Pep Blay aposta pel nostre imaginari popular enfront dels mites anglosaxons tipus Halloween que avui molts tenen com a referent. El cabraboc, Na Pesanta, la Molsosa i el Pare Llop són alguns dels mites que coneixerem quan ens endinsem en la lectura de Gotholàndia. El mateix autor, posa en boca d'un d'aquests mites les paraules següents: “La societat humana ha tendit a oblidar-nos, i cada any, cada mes, cada setmana, potser cada dia, desapareix algun mite o una llegenda. [...] La societat humana ja no fa cas de les històries de les àvies, dels poetes, dels contadors de contes, ni de totes aquelles llegendes que porten

l'etiqueta de l'ancestral. Està passat de moda. [...] Les dades que aporten els estudis revelen que els humans d'avui es mouen per valors materials: els diners, la sofisticació de la tecnologia, l'espectacularitat dels efectes especials i el marxandatge. Nosaltres, els mites i les llegendes, hem perdut el nostre lloc dins el seu imaginari. I això ens ha obligat a buscar noves fórmules de subsistència per perpetuar-nos." En aquesta última frase s'entreveu una de les màximes que l'autor defensa durant tota la novel·la i és el fet que les noves tecnologies no han d'estar contraposades als llibres sinó que s'han de complementar, la impactant imatge d'un videojoc pot ser una aliada perfecta per a la paraula escrita.

Gotholàndia és també una novel·la amb un punt pop, és a dir, Pep Blay no s'està d'inserir en el text noms d'artistes plàstics com Miró, Dalí o Picasso, elements de la cultura festiva catalana com són els correfocs o els castells, cançons de músics catalans com "El comptadors d'estrelles" d'en Sisa o simplement el fet de situar l'acció a Albarca, un petit poble deshabitat al peu de la serra del Montsant a la comarca del Priorat.

Pep Blay sempre diu que la floreta que més li agrada que li diguin és que s'hagin llegit un llibre seu amb dos dies, i això és el que us passarà quan començareu a llegir Gotholàndia, que ja no el podreu deixar fins que l'acabeu. Així doncs, que espereu per començar-lo a llegir?

EMILI LLAMAS

Publicat al diari *El Punt* el 29 de març de 2010

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/151493-tota-una-declaracio-de-principis.html>